

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j. KUOK 22864/2022

V Olomouci dne 22. 2. 2022

Sp. zn. KÚOK/12675/2022/ODSH-SH/9008

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. František Pěruška

Oprávněná úřední osoba pro vyřizování: Ing. Jan Bartoněk

Počet listů: 7

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „**krajský úřad**“), jako věcně příslušný odvolací orgán podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pozemních komunikacích**“), přezkoumal na základě odvolání Anny Kubíkové, nar. 26. 5. 1961, bytem Komenského 291, 753 01 Hranice (dále jen „**odvolatelka**“), rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru stavebního úřadu, životního prostředí a dopravy, oddělení životního prostředí, ze dne 25. 11. 2021, č. j. OSUZPD/38419/21-5, kterým byl na základě žádosti o vydání společného povolení, kterou dne 2. 11. 2020 podalo město Hranice, IČO 0030311, se sídlem Pernštejnské nám. 1, 753 01 Hranice, zastoupené právnickou osobou AŽD Praha s.r.o., Divize automatizace silniční techniky, IČO 48029483, Křižíkova 465/32, 612 00 Brno (dále jen „**stavebník**“), podle ust. § 94p zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**stavební zákon**“), ve společném povolení schválen stavební záměr, jímž se umísťuje a povoluje stavba „PD SSZ MĚSTO HRANICE“ realizovaná na pozemkových parcelách p. č. 2420/1, 2334/3, 2334/4, 2334/5, 2334/8, 2334/11, 2334/12, 2334/74 a 2395/3, vše v k. ú. Hranice, a rozhodl takto:

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru stavebního úřadu, životního prostředí a dopravy, oddělení životního prostředí, ze dne 25. 11. 2021, č. j. OSUZPD/38419/21-5

r u š í

a věc se

v r a c í

k novému projednání Městského úřadu Hranice, Odboru stavebního úřadu, životního prostředí a dopravy, oddělení životního prostředí, jako správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

1. Město Hranice, IČO 0030311, se sídlem Pernštejnské nám. 1, 753 01 Hranice
v zastoupení
AŽD Praha, s.r.o., Divize automatizace silniční techniky, IČO 48029483, Křižíkova 465/32, 612 00 Brno
2. Správa silnic Olomouckého kraje, p. o., Lipenská 753/120, 779 00 Olomouc
3. Vodovody a kanalizace Přerov, a. s., Šířava 482/21, 750 02 Přerov
4. CETIN a. s., Českomoravská 2510/19, Libeň, 190 00 Praha
5. ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín
6. GasNet, s.r.o., Klíšská 940/96, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem
7. Vodafone Czech Republic a.s., náměstí Junkových 2808/2, Stodůlky, 155 00 Praha
8. ČD – Telematika a. s., Pernerova 2819/2a, 130 00 Praha
9. GasNet Služby, s.r.o., Plynárenská 499/1, 602 00 Brno
10. ZEAL s.r.o., Hranická 581, 753 61 Hranice IV – Drahotuše
11. InfoTel, spol. s r.o., Novolíšeňská 2678/18, 628 00 Brno – Líšeň
12. EKOLTES Hranice, a. s., Zborovská 606, 753 01 Hranice

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad zjistil z předloženého spisového materiálu Městského úřadu Hranice, Odboru stavebního úřadu, životního prostředí a dopravy, oddělení životního prostředí (dále jen „**speciální stavební úřad**“), následující skutečnosti:

Dne 2. 11. 2020 obdržel speciální stavební úřad žádost stavebníka o vydání společného povolení stavebního záměru „*PD SSZ MĚSTO HRANICE*“ v rozsahu stavebních objektů SO 101 Stavební úpravy křižovatky, SO 401 Světelné signalizační zařízení a SO 402 Světelné signalizační zařízení přechodu pro chodce, a to ve městě Hranice, křižovatka ulice náměstí 8. května, Komenského, třída 1. Máje, Zborovská, s dotčenými pozemky p. č. 2420/1, 2334/3, 2334/4, 2334/5, 2334/8, 2334/11, 2334/12, 2334/74 a 2395/3 v k. ú. Hranice. K žádosti byla doložena projektová dokumentace s datem 12/2019, zpracovaná právnickou osobou AŽD Praha s.r.o., Divize automatizace silniční techniky, IČO 48029483, Křižíkova 465/32, 612 00 Brno, zodpovědný projektant Ing. Jan Panáček, č. autorizace ČKAIT: 1006081, autorizovaný inženýr v oboru technologická zařízení staveb.

Speciální stavební úřad následně vymezil okruh účastníků řízení a oznámil jim v souladu s ust. § 94m stavebního zákona zahájení společného územního a stavebního řízení, a to písemností ze dne 14. 9. 2021, č. j. OSUZPD/38419/21-3, kdy podle ust. § 94m odst. 3 stavebního zákona upustil od ohledání na místě a ústního jednání. Současně stanovil dotčeným orgánům lhůtu pro uplatnění závazných stanovisek a účastníkům řízení lhůtu pro podání námitek, a to do 15. 10. 2021, přičemž upozornil, že k později uplatněným závazným stanoviskům a námitkám nebude přihlédnuto. Kromě uvedení upozornění na zákonné podmínky uplatňování závazných stanovisek a námitek upozornil speciální stavební úřad na možnost účastníků řízení seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, kdy uvedl, že po termínu 15. 10. 2021 bude možné se seznámit s úplnými podklady pro vydání rozhodnutí a speciální stavební úřad vydá rozhodnutí ve věci po dni 22. 10. 2021, přičemž do tohoto termínu vydání rozhodnutí stanovil účastníkům řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu.

Dne 13. 10. 2021 obdržel speciální stavební úřad námitku odvolatelky, ve které uvedla svůj nesouhlas s plánovaným přesunem přechodu pro chodce blíže ke křižovatce ulic Komenského a Zborovská kvůli oddálení a znepřístupnění jediného vchodu do rodinného

domku odvolatelky na parc. č. 209 v k. ú. Hranice, který byl znevýhodněn již předcházející stavební úpravou města, např. vyvážení popelnic, nakládání a vykládání materiálu aj. Dále odvolatelka nesouhlasila s vybudováním nového světelného signalizačního zařízení na křižovatce ulic náměstí 8. května, Komenského, třída 1. máje a Zborovská, jelikož zhorší ovzduší kolem jejího domu, kdy při zavedení semaforu bude nově stát v řadě za sebou více aut a rozjíždět se do kopce. Odvolatelka namítala, že jí bude zhoršena kvalita života a bydlení, kdy kolem celého domku bude rovněž zábradlí a jediný přístup odvolatelky do domku bude těžce přístupný.

Speciální stavební úřad následně vydal rozhodnutí ze dne 25. 11. 2021, č. j. OSUZPD/38419/21-5, kterým bylo na základě žádosti stavebníka o vydání společného povolení ze dne 2. 11. 2020 podle ust. § 94p stavebního zákona ve společném povolení schválen stavební záměr, jímž se umísťuje a povoluje stavba „PD SSZ MĚSTO HRANICE“ realizovaná na pozemkových parcelách p. č. 2420/1, 2334/3, 2334/4, 2334/5, 2334/8, 2334/11, 2334/12, 2334/74 a 2395/3, vše v k. ú. Hranice, v rozsahu stavebních objektů SO 101 Stavební úpravy křižovatky, SO 401 Světelné signalizační zařízení (SSZ) a SO 402 SSZ přechodu pro chodce, a současně stanoveny podmínky pro umístění a provedení stavby.

Proti výše uvedenému rozhodnutí podala dne 10. 12. 2021 odvolatelka odvolání. Odvolatelka namítá, že speciální stavební úřad se nevypořádal s její námitkou, že dojde ke zhoršení kvality ovzduší, kvality života a bydlení, kdy pouze konstatoval, že „ze stanovisek dotčených orgánů vyplývá, že systém instalovaného světelného zařízení, společně se stavebními úpravami křižovatky zajistí co nejplynulejší a bezproblémový provoz a že celkově nedojde k zhoršení kvality života a bydlení paní Kubíkové“. Odvolatelka upozorňuje, že odůvodnění je nedostatečné a z podkladů, o které se speciální stavební úřad opírá, nevyplývá, že nedojde ke zhoršení kvality jejího života a bydlení. Vypořádání s námitkou odvolatelky ohledně zhoršení kvality ovzduší bylo založeno na souhlasném stanovisku Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje, které ovšem dle odvolatelky řešilo pouze to, že se nezmění intenzita dopravy, tedy počet projíždějících aut za den. Odvolatelka ovšem spatřuje problém v době, po kterou budou auta po osazení světelné křižovatky muset stát před přechodem, startovat a rozjíždět se do kopce, a to ve větší intenzitě, než za dosavadního stavu, jenž je dosud víceméně plynulý, protože se jedná o hlavní cestu. Odvolatelka má proto za to, že závazné stanovisko krajské hygienické stanice nesděluje nic konkrétního, čím by bylo možné její námitku vypořádat. Obdobně má odvolatelka za to, že vypořádání námítky na základě stanoviska orgánu ochrany ovzduší neříká nic o tom, zda se situace před jejím domem změní a zhorší nebo nezmění.

Vypořádání námítky odvolatelky je dále založeno na úvaze, že „z projektové dokumentace stavby a rovněž z příslušných vyjádření a závazných stanovisek vyplývá, že systém instalovaného signalizačního zařízení křižovatky zajistí co nejplynulejší bezproblémový provoz“, což neposkytuje dle odvolatelky žádný důkaz o nezhoršení dopravní situace a tudíž kvality života odvolatelky. Odvolatelka konstatuje, že závazná stanoviska neříkají o této věci nic, a to ani projektová dokumentace. Odvolatelka namítá, že sdělení, že bude zajištěn co nejplynulejší, bezproblémový provoz nevychází z žádného posouzení, analýzy nebo výpočtu a je pouze nicneříkajícím názorem projektanta, kdy „co nejplynulejší bezproblémový provoz“ může znamenat i výrazné zhoršení dnešního stavu. Podle odvolatelky dnes před jejím domem projíždí denně tisíce aut, naštěstí většina bez zastavení, ale po instalaci světelné křižovatky jich při nedokonale seřízených světlech může zastavovat a rozjíždět se třeba dva tisíce denně, při dokonale seřízených světlech třeba tisíc denně, takže i v případě co nejplynulejšího provozu to může znamenat výrazné zhoršení dnešního stavu. Speciální stavební úřad tedy dle názoru odvolatelky pouze

převzal prostá konstatování z projektové dokumentace a vyjádření a stanovisek, aniž posoudil, zda jsou založeny na řádných argumentech a poskytují dostatečný podklad pro rozhodnutí. Odvolatelka se proto domáhá zrušení rozhodnutí.

Speciální stavební úřad písemností ze dne 3. 1. 2022, č. j. OSUZPD/38419/21-7 vyrozuměl účastníky řízení o podaném odvolání a podle ust. § 86 odst. 2 správního řádu je vyzval, aby se k němu vyjádřili ve lhůtě do 5 dnů ode dne doručení tohoto vyrozumění.

Vzhledem ke skutečnosti, že speciální stavební úřad zmíněnému odvolání nevyhověl, předal přípisem ze dne 26. 1. 2022 v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu k přezkoumání a rozhodnutí v odvolacím řízení (krajskému úřadu doručeno dne 28. 1. 2022).

Přezkoumávání rozhodnutí v odvolacím řízení je upraveno ust. § 81 a následnými správního řádu, pokud zvláštní zákon nestanoví jiný postup. Z této právní úpravy mj. vyplývá, že účastník řízení může proti rozhodnutí podat odvolání. Odvolání je třeba podat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek. Pokud správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, toto sám nezruší nebo nezmění, předá spis k přezkoumání napadeného rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu, kterým je nejbližší nadřízený správní orgán. V případě rozhodnutí orgánu obce je odvolacím správním orgánem příslušný krajský úřad, jak vyplývá z ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, pokud zákon nestanoví jinak.

Jak vyplývá z právní úpravy řádného opravného prostředku, odvolací správní orgán přezkoumává podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Pokud jde o věcnou správnost napadeného rozhodnutí, pak činí tento přezkum pouze v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nad jejich rámec pak jen tehdy, pokud to vyžaduje veřejný zájem, neboť je povinností správních orgánů, tj. i orgánu odvolacího, ve smyslu ust. § 2 odst. 4 správního řádu předpisů dbát na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejnými zájmy chráněnými zvláštními předpisy. Přitom je odvolací správní orgán oprávněn věc posuzovat samostatně, jak po stránce právní, tak i po stránce skutkové, přičemž je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nemůže se tedy omezovat pouze na to, co tvrdí účastníci řízení a rovněž není závislý na zjištění a hodnocení správního orgánu prvního stupně.

Při přezkoumávání řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, je dále odvolací správní orgán povinen respektovat hledisko procesní ekonomie, tj. nepřihlížet k takovým vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho věcnou správnost. Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí zruší a řízení zastaví, změní, popřípadě zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal. Neshledá-li odvolací správní orgán v přezkoumávaném rozhodnutí a ani v řízení, jež mu předcházelo, nedostatky takové povahy, že by rozhodnutí bylo nutné považovat za nezákonné nebo nesprávné, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Krajský úřad se po ozeznámení se spisem nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny formální podmínky umožňující napadené rozhodnutí na základě podaného odvolání přezkoumat. Tedy zda je podané odvolání v souladu s ust. § 83 odst. 1 správního řádu včasné, a zda bylo v souladu s ust. § 81 odst. 1 správního řádu podáno osobou k tomu oprávněnou. Ze spisu zjistil, že napadené rozhodnutí speciálního stavebního úřadu bylo odvolatelce jako účastníkovi řízení doručeno veřejnou vyhláškou (tj. v souladu s ust. § 25 odst. 2 správního řádu patnáctým dnem po dni vyvěšení) dne 11. 12. 2021. Následující

den odvolatelce počala běžet odvolací lhůta 15 dnů, jejíž poslední den připadl na den 27. 12. 2021. Jelikož však odvolatelka podala své odvolání již dne 10. 12. 2021, tedy před oznámením rozhodnutí, v souladu s ust. § 83 odst. 1 správního řádu platí, že odvolání bylo podáno v první den odvolací lhůty. Takto lze konstatovat, že odvolání bylo podáno ve lhůtě a je současně řádné, neboť bylo podáno účastníkem řízení podle ust. § 94k písm. e) stavebního zákona, tj. osobou, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno. V daném případě se jedná o vlastnické právo odvolatelky k pozemku parc. č. st. 209 v k. ú. Hranice a stavbě č. pop. 291 na něm.

Krajský úřad pro přezkoumání předmětného rozhodnutí považuje za rozhodné následující skutečnosti:

Podle ust. § 94n odst. 3 stavebního zákona může osoba, která je účastníkem řízení podle § 94k písm. c) až e), uplatňovat námitky proti projednávanému stavebnímu záměru, dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud jimi může být přímo dotčeno jeho vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě. Obec uplatňuje ve společném územním a stavebním řízení námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může v řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným stavebním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek.

Podle ust. § 94n odst. 4 stavebního zákona posoudí stavební úřad námitky na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti. O námitce občanskoprávní povahy si stavební úřad učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence nebo rozsahu vlastnických nebo jiných věcných práv. O podmínkách pro uplatňování námitek musí být účastníci řízení poučeni v oznámení o zahájení řízení.

Podle ust. § 94o odst. 1 stavebního zákona ve společném územním a stavebním řízení stavební úřad posuzuje, zda je stavební záměr v souladu s požadavky

- a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů,
- b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,
- c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.

Podle ust. § 94o odst. 3 stavebního zákona stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.

Podle ust. § 94p odst. 2 stavebního zákona není-li stavební záměr v souladu s požadavky uvedenými v § 94o, stavební úřad žádost zamítne.

V posuzované věci obdržel speciální stavební úřad dne 13. 10. 2021 námitku odvolatelky podanou v souladu s ust. § 94n odst. 3 stavebního zákona. V rámci této námítky rozporovala odvolatelka prováděné úpravy stávající křižovatky spojené s její změnou na křižovatku řízenou pomocí světelné signalizace z důvodu zhoršení její kvality života a bydlení. Nesouhlasila proto s přesunem přechodu a novým světelným signalizačním zařízením na křižovatce, kdy namítala zhoršení ovzduší kolem jejího domu z důvodu stání

více vozidel na křižovatce a jejich rozjíždění do kopce. Speciální stavební úřad se námitkou odvolatelky v odvoláním napadeném rozhodnutí zabýval, avšak toto vypořádání neshledala odvolatelka jako dostatečné a výslovně proti němu také směřuje ve svém odvolání.

Krajský úřad shledal po přezkoumání věci danou odvolací námitku jako důvodnou. Zatímco ve vztahu k námitce týkající se přesunu přechodu považuje krajský úřad námitku odvolatelky jako dostatečně vypořádanou, kdy byla již odvolatelkou uplatněna a vypořádána v rozhodnutí Městského úřadu Hranice ze dne 14. 6. 2021, č. j. OSUZPD/6881/20-31, to samé nelze konstatovat ve vztahu k námitce týkající se zhoršení ovzduší. Speciální stavební úřad vycházel při vypořádání námitky v předmětném rozhodnutí ze závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje ze dne 18. 10. 2021, č. j. KHSOC/45503/2021/PR/HOK, vyjádření Městského úřadu Hranice, Odboru stavebního úřadu, životního prostředí a dopravy, jako orgánu ochrany ovzduší ze dne 4. 3. 2020, zn. OSUZPD/3904/20, a projektové dokumentace. K uvedenému závaznému stanovisku krajské hygienické stanice je však nutné uvést, že toto stanovisko bylo vydáno před podáním námitky odvolatelky a k dané námitce se také nijak konkrétně nevyjadřuje. Obdobné lze konstatovat o vyjádření orgánu ochrany ovzduší, které pouze konstatovalo, že *„veřejné zájmy na úseku ochrany ovzduší, jejichž ochrana je v působnosti městského úřadu, nejsou předmětným záměrem dotčeny.“* Stejně tak odkázání na projektovou dokumentaci speciálním stavebním úřadem je nepřiléhavé, kdy co největší plynulost provozu na křižovatce sama o sobě nevylučuje, že nedojde ke zhoršení kvality života a bydlení odvolatelky, jak konstatoval speciální stavební úřad, když uvedl, že *„Z výše uvedeného, resp. projektové dokumentace stavby a rovněž z příslušných vyjádření a závazných stanovisek dotčených orgánů vyplývá, že systém instalovaného světelného signalizačního zařízení včetně dalších použitých zařízení, společně se stavebními úpravami křižovatky, zajistí co nejplynulejší a bezproblémový provoz na řešené křižovatce, a že celkově nedojde ke zhoršení kvality života a bydlení paní Kubíkové.“*

Z námitky odvolatelky přitom vyplývá, že její vlastnické právo může být společným povolením přímo dotčeno. Jak totiž uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 17/2013-25 (veškerá uváděná judikatura je dostupná na www.nssoud.cz), *„účastníkem řízení tedy bude soused pouze v případě, že jeho vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě může být územním rozhodnutím přímo dotčeno, a to vzhledem k velikosti stavebního pozemku a umístění stavby na něm, odstupovým vzdálenostem, rozměrům stavby, účelu jejího užívání atd. Přímým dotčením lze nepochybně rozumět především dotčení stíněním, hlukem, prachem, pachem, zápachem, kouřem, vibracemi, světlem apod., tj. různými imisemi. Těmi se obecně rozumí výkon vlastnického práva, kterým se s ohledem na konkrétní okolnosti neoprávněně zasahuje do cizího vlastnického nebo jiného práva nad míru přiměřenou poměrům. Přímým dotčením sousedních nemovitostí bude i jejich dotčení zvýšenou intenzitou dopravy v místě stavby vzhledem k jejímu účelu. Podmínkou účastenství přitom není, aby bylo námitkám vyhověno, ale postačuje pouhá možnost dotčení práva. Stavební úřady jsou povinny zkoumat, zda jsou tvrzeny skutečnosti, jež zakládají účastenství dané osoby v řízení, a shledají-li, že tomu tak je, musí věcně tyto námitky projednat...“* (k tomu též srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2019, č. j. 1 As 397/2019-103, či ze dne 7. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008-68, č. 1787/2009 Sb. NSS). Ačkoliv se uváděné rozsudky výslovně týkají územního řízení, vzhledem k povaze společného řízení jako společného územního a stavebního řízení jsou aplikovatelné i v posuzované věci. Odvolatelka namítala dotčení jejího vlastnického práva z důvodu zhoršení ovzduší, tedy dotčení budoucími imisemi kouře či zápachu výfukových plynů z provozu vozidel

jakožto možným negativním vlivům projednávaného stavebního záměru. Speciální stavební úřad byl povinen tuto námitku dostatečně věcně projednat, což ovšem neučinil.

Daný typ námítky je přitom soukromoprávní povahy, kdy imise vychází z úpravy zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně ust. § 1013 uvedeného zákona. Stavební úřad je ovšem i navzdory jejich povaze povinen se s nimi v souladu s ust. § 94n odst. 4 stavebního zákona vypořádat. Nejvyšší správní soud k tomu v rozsudku ze dne 30. 4. 2020, č. j. 6 As 171/2019 – 40, uvedl následující: *„Správný postup by měl být takový, že stavební úřad nejprve občanskoprávní námitku, na jejímž řešení se účastníci nedokázali dohodnout, posoudí z hlediska veřejného práva, tj. „na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem“ (§ 89 odst. 6 věta první a § 114 odst. 3 věta první stavebního zákona). Pokud neshledá rozpor s veřejným právem, který by bránil umístění stavby do území nebo jejímu povolení, učiní si následně o důvodnosti občanskoprávní námítky úsudek, aby mohl rozhodnout ve věci samé (§ 89 odst. 6 věta druhá a § 114 odst. 3 věta druhá stavebního zákona). Stavební zákon neuvádí, podle jakých dalších kritérií si má stavební úřad svůj úsudek učinit, nicméně je nasnadě a vyplývá to i z výše citované odborné literatury, že stavební úřad musí zahrnout do své úvahy i soukromoprávní hlediska. V první řadě se nabízí aplikovat analogicky výše citovaný § 1013 občanského zákoníku, byť ten striktně vzato dopadá jen na imise již existující (tj. reálně působící), nikoliv na emise budoucí (tj. jen předpokládané). Úkolem stavebního úřadu tudíž je, jakkoliv se jedná o orgán státní správy a nikoliv obecný soud, aby na základě námítky uplatněné v řízení o umístění či povolení stavby posoudil, zda stavebník nehodlá přivádět imise přímo na pozemek jiného vlastníka (tzv. přímé imise), což § 1013 odst. 1 občanského zákoníku výslovně zapovídá. Zejména pak musí zvážit, zda nehrozí, že imise budou na pozemek jiného vlastníka vnikat samovolně (tzv. nepřímé imise) v míře nepřiměřené místním poměrům, přičemž budou podstatně omezovat obvyklé užívání sousedního pozemku. Stavbu, která by měla takto intenzivní negativní účinky na okolí, by stavební úřad do území neměl vpustit nebo by měl ke snížení těchto dopadů stanovit omezující podmínky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. února 2006 č. j. 2 As 44/2005 – 116, č. 850/2006 Sb. NSS).“*

Speciální stavební úřad se proto v souladu s výše uvedeným měl nejprve pokusit vyřešit rozpor odvolatelky se stavebníkem (k tomu srov. též ust. § 94o odst. 1 písm. c) stavebního zákona, podle kterého stavební úřad mj. posuzuje, zda je stavební záměr v souladu s výsledkem řešení rozporů), popř. námitku následně posoudit z hlediska veřejného práva a v případě, že není v rozporu s veřejným právem, si o ní učinit úsudek (viz ust. § 94n odst. 4 stavebního zákona; k tomu blíže také např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2015, č. j. 4 As 134/2015-48, či ze dne 14. 7. 2016, č. j. 9 As 68/2016-34, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl mj. následující: *„Měřítkem posouzení budoucích imisí přitom nejsou jen obecné technické předpisy, ale také soukromoprávní úprava sousedských práv, dle které bylo jak za dřívější, tak současné právní úpravy třeba zvážit, zda imise nezasahují do práv sousedů nad míru přiměřenou místním poměrům (srovnej § 127 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, a § 1013 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, který je relevantní pro projednávanou věc). I z toho požadavku správní soudy konstantně vychází (kromě rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2006, č. j. 2 As 44/2005 – 116, publ. pod č. 850/2006 Sb. NSS, na který odkazovali žalobci i krajský soud, srovnej rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2007, č. j. 3 As 72/2006 – 83, ze dne 12. 3. 2010, č. j. 7 As 13/2010 – 145, ze dne 30. 7. 2013, č. j. 4 As 97/2013 – 40, publ. pod č. 2968/2014 Sb. NSS, ze dne 31. 7. 2013, č. j. 1 As 33/2013 – 58, a mnohé další). Je přitom nasnadě, že míra přiměřená místním poměrům nemusí odpovídat limitům, které*

pro přípustnost imisí stanovují veřejnoprávní předpisy. Krajský soud proto stěžovateli opodstatněně vytkl, že námitky žalobců neposuzoval dostatečně; měl se zabývat také soukromoprávní stránkou věci a námitky hodnotit optikou § 1013 občanského zákoníku.“).

Vypořádání námítka odvolatelky je nedostatečné i z hlediska požadavku stanoveného v ust. § 94o odst. 3 stavebního zákona, kdy speciální stavební úřad ve vztahu k námitce odvolatelky dostatečně neověřil účinky budoucího užívání stavby na okolní pozemky a stavby, přičemž uvedl pouze že „stavba je umísťována do území, kde již existují stávající pozemní komunikace, a tato stavba tak nebude mít prakticky žádný negativní vliv spojený s umístěním komunikace do území a naopak významně přispěje k ochraně zdraví a zvýšení bezpečnosti silničního provozu v tomto území, přičemž dojde také ke zvýšení komfortu budoucích uživatelů. Z tohoto důvodu se správní orgán domnívá, že účinky budoucího užívání stavby jsou jednoznačně pozitivní, bez vedlejších negativních vlivů a záměr je tak z tohoto hlediska přípustný.“ Uvedené posouzení speciálního stavebního úřadu ovšem z hlediska možných negativních vlivů na pozemek a stavbu odvolatelky u předmětné pozemní komunikace z hlediska změny organizace řízení silniční dopravy u stávající křižovatky nemůže postačovat.

Nad rámec odvolacích námitek zjistil krajský úřad další pochybení, v důsledku kterých nezbylo, než přistoupit ke zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí, k čemu dále uvádí následující:

Předmětným společným povolením je povolován soubor staveb, a to stavební objekty SO 101 Stavební úpravy křižovatky, SO 401 Světelné signalizační zařízení (SSZ) a SO 402 SSZ přechodu pro chodce. Speciální stavební úřad ovšem pochybil, pokud se vůbec nezabýval tím, která stavba je stavbou hlavní a které jsou již stavbami vedlejšími. Toto určení je přitom zásadní z hlediska určení příslušnosti stavebního úřadu.

V souladu s ust. § 94j odst. 1 stavebního zákona lze u staveb v působnosti obecného stavebního úřadu, staveb vymezených v § 15 odst. 1 písm. b) až d) a staveb vymezených v § 16 odst. 2 písm. d) vydat společné povolení. Příslušným k vydání společného povolení je stavební úřad příslušný k povolení stavby podle § 13 odst. 1, § 15 odst. 1 písm. b) až d) nebo § 16 odst. 2 písm. d).

Podle ust. § 94j odst. 2 stavebního zákona se u souboru staveb příslušnost k vydání společného povolení řídí příslušností k povolení stavby hlavní souboru staveb. Stavební úřady příslušné k umístění nebo povolení vedlejších staveb souboru jsou ve společném územním a stavebním řízení dotčenými orgány a pro potřeby vydání společného povolení vydávají namísto rozhodnutí závazná stanoviska.

Podle ust. § 2 odst. 9 stavebního zákona se stavbou hlavní souboru staveb rozumí stavba, která určuje účel výstavby souboru staveb. Vedlejší stavbou v souboru staveb se rozumí stavba, která se stavbou hlavní svým účelem užívání nebo umístěním souvisí a která zabezpečuje užitelnost stavby hlavní nebo doplňuje účel užívání stavby hlavní.

V daném případě nevyplývá z předmětného rozhodnutí a ani žádné jiné písemnosti speciálního stavebního úřadu, co speciální stavební úřad považoval za stavbu hlavní, čímž se ovšem byl povinen v souladu s výše uvedeným zabývat. Není tak ani zřejmé, zda byl speciální stavební úřad věcně příslušný k vydání společného povolení k souboru povolovaných staveb, neboť je nutné podotknout, že speciální stavební úřad je věcně příslušný pouze k povolení stavby SO 101 Stavební úpravy křižovatky, nikoliv však již stavby SO 401 Světelné signalizační zařízení (SSZ) a SO 402 SSZ přechodu pro chodce. Je tomu tak z důvodu, že světelné signalizační zařízení je v souladu s ust. § 13 písm. c) zákona o pozemních komunikacích příslušenstvím dálnice, silnice a místní komunikace, přičemž speciální stavební úřad je příslušný pouze k povolování součástí dálnic, silnic

a místních komunikací, avšak ne již jejich příslušenství, které povoluje obecný stavební úřad (k tomu srov. důvodová zpráva k zákonu o pozemních komunikacích, dostupná např. na www.psp.cz). V případě průjezdního úseku dálnice či silnice pak podle ust. § 14 odst. 1 písm. b) zákona o pozemních komunikacích není světelné signalizační zařízení součástí ani příslušenstvím tohoto průjezdního úseku, a z toho důvodu opět náleží do příslušnosti obecného stavebního úřadu.

Na základě výše uvedeného je proto v souladu s ust. § 94j odst. 2 stavebního zákona speciální stavební úřad příslušným k vydání společného povolení daného souboru staveb pouze v případě, že je stavbou hlavní stavba SO 101 Stavební úpravy křižovatky. V případě, že je stavbou hlavní stavba SO 401 Světelné signalizační zařízení (SSZ) a SO 402 SSZ přechodu pro chodce, je však již k povolení souboru staveb příslušný obecný stavební úřad. V této souvislosti krajský úřad zdůrazňuje, že vydání rozhodnutí věcně nepříslušným správním orgánem obecně způsobuje nicotnost takového rozhodnutí (k tomu srov. ust. § 77 odst. 1 správního řádu). Judikatura nicméně dovodila, že v případě, kdy jsou příslušné stavební úřady tj. speciální a obecný stavební úřad, toliko různými odbory téhož městského úřadu, trpí vadou v podobě rozhodnutí věci věcně nepříslušným správním orgánem, která však svou intenzitou nezpůsobuje nicotnost takového rozhodnutí ve smyslu § 77 odst. 1 správního řádu (k tomu blíže srov. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 6. 2014, č. j. 22 A 141/2012-51).

Je tedy zásadním pochybením, pokud se speciální stavební úřad vůbec nezabýval tím, co je hlavní stavbou v povolovaném souboru staveb a zda je vůbec věcně příslušný k vydání společného povolení. Ze souhlasného závazného stanoviska obecného stavebního úřadu, tj. Městského úřadu Hranice, Odboru stavebního úřadu, životního prostředí a dopravy, oddělení stavební úřad, ze dne 10. 9. 2021, č. j. OSUZPD/41200/21-3, sp. zn. OSUZPD/41200/21, vydaného v návaznosti na ust. § 94j odst. 2 stavebního zákona, např. vyplývá, že hlavní stavbou má být stavba SO 101 Stavební úpravy křižovatky, ačkoliv dle projektové dokumentace je řešeno umístění osazení světelného signalizačního zařízení na předmětné křižovatce k řízení jejího provozu a s tím související vyvolané úpravy křižovatky, tedy že stavbou světelného signalizačního zařízení je vyvolaná potřeba úpravy pozemních komunikací řešené stavbou SO 101 Stavební úpravy křižovatky. V rámci nového projednání proto speciální stavební úřad v organizační struktuře Odboru stavebního úřadu, životního prostředí a dopravy Městského úřadu Hranice důkladně zváží svoji příslušnost k vedení daného řízení na základě podané žádosti a tuto přezkoumatelně odůvodní, kdy určí co je stavbou hlavní a co stavbami vedlejšími v souladu s ust. § 2 odst. 9 stavebního zákona.

Speciální stavební úřad rovněž pochybil, pokud nevyzval stavebníka k odstranění vad žádosti v souladu s ust. § 94l odst. 6 stavebního zákona a ust. § 45 odst. 2 správního řádu, neboť byla podána na nesprávném formuláři. V souladu s ust. § 94l odst. 7 stavebního zákona stanoví obsahové náležitosti žádosti a jejích příloh, včetně rozsahu a obsahu dokumentace pro vydání společného povolení, prováděcí právní předpis. Tímto prováděcím právním předpisem je vyhláška č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, jež v ust. § 7a upravuje žádost o vydání společného povolení, kdy stanovuje, že tato žádost se podává na formuláři, jehož obsahové náležitosti jsou stanoveny v příloze č. 6 k této vyhlášce. Stavebníkem byla ovšem podána žádost na formuláři dle přílohy č. 6 dané vyhlášky ve znění do 19. 4. 2018, nikoliv v jejím aktuálním znění, tedy znění od 20. 4. 2018. Vzhledem k tomu, že žádosti byla stavebníkem podána dne 2. 11. 2020, byl použit již neplatný formulář a speciální stavební úřad byl povinen vyzvat stavebníka k nápravě.

Další vadou v postupu speciálního stavebního úřadu je nesprávné poučení účastníků

řízení o možnosti podávat námitky v oznámení o zahájení řízení ze dne 14. 9. 2021, č. j. OSUZPD/38419/21-3. Správní orgán je povinen účastníky řízení poučit o podmínkách pro uplatňování námitek podle příslušných zákonných ustanovení vztahujících se k danému řízení. V předmětné věci ovšem speciální stavební úřad spojil poučení o námitkách z ustanovení vztahujících se k odlišným druhům řízení. Nesprávně tak uvedl poučení dle ust. § 144 odst. 1 stavebního zákona, které se vztahuje k námitkám účastníků řízení ve stavebním řízení, a rovněž odkázal na ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona, které se vztahuje k územnímu řízení, přičemž měl vycházet z ust. § 94n odst. 3 stavebního zákona, které upravuje námitky účastníků řízení přímo ve společném územním a stavebním řízení vedeném v dané věci.

Krajský úřad dále upozorňuje speciální stavební úřad na nesprávné vymezení účastníků řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu v napadeném rozhodnutí. Speciální stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí uvedl výčet účastníků řízení dle ust. § 27 odst. 2 správního řádu (srov. str. 9 napadeného rozhodnutí). Podle ust. § 94m odst. 2 stavebního zákona jsou ovšem účastníky podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu vždy účastníci podle § 94k písm. a), c) a d).

V souladu s ust. § 94k stavebního zákona je účastníkem společného územního a stavebního řízení

- a) stavebník,
- b) obec, na jejímž území má být požadovaný stavební záměr uskutečněn,
- c) vlastník stavby, na které má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo ten, kdo má ke stavbě jiné věcné právo, není-li sám stavebníkem,
- d) vlastník pozemku, na kterém má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku,
- e) osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno.

Dle výše uvedeného je proto účastníkem řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu nejen stavebník podle ust. § 94k písm. a) stavebního zákona, ale i účastníci řízení dle ust. § 94k písm. c) a d) stavebního zákona, které takto speciální stavební úřad nevymezil ve výrokové části rozhodnutí, jak mu ukládá ust. § 68 odst. 2 správního řádu, a ani v odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí.

Speciální stavební úřad též pochybil, pokud neuvedl, na základě jakého zákonného ustanovení doručuje některým účastníkům jednotlivě do vlastních rukou a některým veřejnou vyhláškou. Krajský úřad se tak může pouze domnívat, že speciální stavební úřad zřejmě zamýšlel vést řízení s velkým počtem účastníků řízení podle ust. § 144 správního řádu, kdy podle ust. § 94m odst. 2 stavebního zákona se oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení a další úkony v řízení doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků. V případě řízení s velkým počtem účastníků stavební úřad doručuje oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení účastníkům řízení podle § 94k písm. a) až d) a dotčeným orgánům jednotlivě. Dále se podle uvedeného ustanovení účastníci řízení podle § 94k písm. e) v oznámení o zahájení řízení a v dalších úkonech v řízení doručovaných veřejnou vyhláškou identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem stavebního záměru.

Podle ust. § 144 odst. 1 správního řádu se rozumí řízením s velkým počtem účastníků

řízení s více než 30 účastníky, nestanoví-li zvláštní zákon jinak. Předpokladem pro vedení tohoto typu řízení je tedy stanovený minimální počet účastníků řízení. Správní orgán je proto povinen sečíst veškeré účastníky řízení, a až v případě, kdy je jednotlivých účastníků řízení 31 a více, může při doručování postupovat podle ust. § 144 správního řádu (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2017, č. j. 8 As 136/2016-50). Speciální stavební úřad doručoval v souladu s ust. § 144 správního řádu a ust. § 94m odst. 2 stavebního zákona, ovšem v rámci napadeného rozhodnutí ani jiných písemností vydaných v řízení neuváděl, že postupuje v řízení podle ust. § 144 správního řádu, ani tento svůj faktický postup dle ust. § 144 správního řádu blíže neodůvodnil. To je přitom nezbytné, neboť správní orgán nemůže některým účastníkům řízení doručovat jednotlivě a některým veřejnou vyhláškou, aniž by proto měl zákonný důvod. Správní orgán by proto měl skutečnost, že vede řízení dle ust. § 144 správního řádu, uvádět v jednotlivých písemnostech.

Dle zjištění krajského úřadu byla rovněž společnost UPC Česká republika, s.r.o., Závišova 502/5, 140 00 Praha, jako jeden ze speciálním stavebním úřadem vymezených účastníků řízení již ke dni 1. 4. 2020 vymazána z obchodního rejstříku, kdy dle údajů v něm uvedených k této již zaniklé společnosti (volně dostupných na webové stránce www.or.justice.cz/ias/ui/rejstrik) zanikla v důsledku fúze sloučením společností UPC Česká republika, s.r.o. a UPC Infrastructure, s.r.o., se sídlem Závišova 502/5, Nusle, 140 00 Praha 4, IČO 026 08 634, jako zanikajících společností, se společností Vodafone Czech Republic a.s., se sídlem náměstí Junkových 2808/2, Stodůlky, 155 00 Praha 5, IČO 257 88 001, jako společností nástupnickou, na kterou přešlo veškeré jmění zanikajících společností UPC Česká republika, s.r.o. a UPC Infrastructure, s.r.o. Rozhodným dnem fúze byl den 1. 4. 2020. Speciální stavební úřad měl proto jednat jako s účastníkem řízení s právním nástupcem tohoto účastníka řízení, tj. společnosti Vodafone Czech Republic a.s., se sídlem náměstí Junkových 2808/2, Stodůlky, 155 00 Praha 5, neboť vymezený účastník řízení dle práva zanikl, a to již před zahájením předmětného řízení. Speciální stavební úřad ovšem doručil společnosti Vodafone Czech Republic a.s. pouze vyrozumění o podaném odvolání ze dne 3. 1. 2022, č. j. OSUZPD/38419/21-7.

Na základě provedených zjištění a jejich porovnání se zákonnou úpravou, která se na jejich řešení vztahuje, nemůže krajský úřad než konstatovat, že posuzované rozhodnutí speciálního stavebního úřadu bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, a takto i s veřejným zájmem. Krajský úřad nemohl takto nezákonné rozhodnutí potvrdit a musel rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí. Při novém projednání speciální stavební úřad především posoudí svoji věcnou příslušnost a bude se vyvarovat výše uvedených pochybení a postupovat tak, aby věc byla vyřízena v souladu se zákony a jinými právními předpisy, jakož i s právním názorem krajského úřadu obsaženým v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Toto rozhodnutí bude oznámeno účastníkům řízení a dotčeným orgánům vymezeným v rámci odvoláním napadeného rozhodnutí, přičemž účastníkům řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu bude doručováno jednotlivě a účastníkům řízení dle ust. § 27 odst. 2 správního řádu bude doručováno veřejnou vyhláškou, tedy stejným způsobem, jakým doručoval speciální stavební úřad. Bude rovněž doručováno právnímu nástupci společnosti UPC Česká republika, s.r.o., Závišova 502/5, 140 00 Praha, tedy společností Vodafone Czech Republic a.s., se sídlem náměstí Junkových 2808/2, Stodůlky, 155 00 Praha 5.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem rozhodl krajský úřad tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se podle ust. § 91 správního řádu nelze dále odvolat.

Obdrží:

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu *(doručováno jednotlivě):*

1. Město Hranice, Pernštejnské nám. 1, 753 01 Hranice
v zastoupení
AŽD Praha, s.r.o., Divize automatizace silniční techniky, Křižíkova 465/32, 612 00 Brno (IDDS: z77cc7s)
2. Správa silnic Olomouckého kraje, p. o., Lipenská 753/120, 779 00 Olomouc (IDDS: ur4k8nn)
3. Vodovody a kanalizace Přerov, a. s., Šířava 482/21, 750 02 Přerov (IDDS: jfyvg6t)
4. CETIN a. s., Českomoravská 2510/19, Libeň, 190 00 Praha 9 (IDDS: a7425t)
5. ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín (IDDS: v95uqfy)
6. GasNet, s.r.o., Klíšská 940/96, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem (IDDS: rdxzhzt)
7. Vodafone Czech Republic a.s., náměstí Junkových 2808/2, Stodůlky, 155 00 Praha 5 (IDDS: 29acihr)
8. ČD – Telematika a. s., Pernerova 2819/2a, 130 00 Praha 3 (IDDS: dgzdjrp)
9. GasNet Služby, s.r.o., Plynárenská 499/1, 602 00 Brno (IDDS: jnnyjs6)
10. ZEAL s.r.o., Hranická 581, 753 61 Hranice IV – Drahotuše (IDDS: 7thcs8i)
11. InfoTel, spol. s r.o., Novolíšeňská 2678/18, 628 00 Brno – Líšeň (IDDS: t4wbzpv)
12. EKOLTES Hranice, a. s., Zborovská 606, 753 01 Hranice (IDDS: ye6ts8y)

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 2 správního řádu *(doručováno veřejnou vyhláškou):*

13. pozemková parcela parcelní číslo 2421/14 v kat. území Hranice
14. pozemková parcela parcelní číslo 2564/1 v kat. území Hranice
15. pozemková parcela parcelní číslo 303/10 v kat. území Hranice
16. pozemková parcela parcelní číslo 2629/3 v kat. území Hranice
17. pozemková parcela parcelní číslo 477 v kat. území Hranice
18. pozemková parcela parcelní číslo 2749 v kat. území Hranice
19. pozemková parcela parcelní číslo 2421/38 v kat. území Hranice
20. stavební parcela parcelní číslo 206 v kat. území Hranice
21. stavební parcela parcelní číslo 232/1 v kat. území Hranice
22. stavební parcela parcelní číslo 208/2 v kat. území Hranice
23. stavební parcela parcelní číslo 209 v kat. území Hranice
24. stavební parcela parcelní číslo 208/1 v kat. území Hranice
25. stavební parcela parcelní číslo 204 v kat. území Hranice
26. stavební parcela parcelní číslo 203 v kat. území Hranice
27. stavební parcela parcelní číslo 327 v kat. území Hranice
28. stavební parcela parcelní číslo 324/6 v kat. území Hranice
29. stavební parcela parcelní číslo 322 v kat. území Hranice
30. stavební parcela parcelní číslo 321 v kat. území Hranice
31. stavební parcela parcelní číslo 319 v kat. území Hranice
32. stavební parcela parcelní číslo 328/2 v kat. území Hranice

Mgr. František Pěruška
zástupce vedoucího odboru

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje a úřední desce Městského úřadu Hranice. Rozhodnutí se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctý den lhůty vyvěšení je dnem doručení tohoto rozhodnutí, přičemž pro běh lhůty je rozhodující den vyvěšení na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje.

Vyvěšeno dne: ..... Sejmuto dne: .....

Razítko a podpis subjektu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí rozhodnutí:

Dotčené orgány a ostatní (doručení jednotlivě):

33. Městský úřad Hranice, Odbor rozvoje města, oddělení územního plánování
34. Městský úřad Hranice, Odbor školství, kultury a tělovýchovy
35. Městský úřad Hranice, Odbor stavební úřad, životního prostředí a dopravy, oddělení stavební úřad
36. Městský úřad Hranice, Odbor stavební úřad, životního prostředí a dopravy, oddělení životního prostředí, úsek odpadového hospodářství
37. Město Hranice, Odbor správy majetku
38. Město Hranice, Odbor investic
39. Městský úřad Hranice – úřední deska *(se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět krajskému úřadu s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí).*
40. Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, Dvořákova 1800/75, 750 11 Přerov
41. Ministerstvo obrany, Sekce nakládání s majetkem MO, odbor ochrany územních zájmů a státního odborného dozoru, Tychonova 1, 160 01 Praha 6
42. Hasičský záchranný sbor Olomouckého kraje, územ. odbor Přerov, Šířava 25, 750 02 Přerov
43. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, Dopravní inspektorát Přerov, U výstaviště 18, Přerov, 751 52 Přerov

Na vědomí:

44. Městský úřad Hranice, Odbor stavební úřad, životního prostředí a dopravy, oddělení životního prostředí, Pernštejnské náměstí 1, 753 01 Hranice
45. spis KÚOK - ODSH